

Takács Bogi

2021. október 10.

Kálmán László 1957-2021..... Legyen a lelke bekötve az élet kötelékébe... Nem is tudom, mit mondjak, nagyon fog hiányozni. Mint ember, mint nyelvész, mindenféleképpen. A diákja voltam és abszolút szemléletformáló volt, a tudományon túlmenő mértékben is.

Az interneten beszéltünk, de személyesen utoljára a Pride-on találkoztunk talán 2014-ben, aztán az USA-ban ragadtam, a magyar és az amerikai állam csodás összjátéka folytán (nem volt érvényes útlevelem és nem volt ki adjon). Adott nekem vizet, mert persze sábesz volt és nem volt nálam semmi, arra meg nem gondoltam, hogy meg fogok sülni a napon víz nélkül és a rendőrkordon miatt nem jutok kb egy szem ivókúthoz sem. És azt is megígértette velem, hogy amikor megint jövök Magyarországra, akkor bemutatom neki a páromat, aki szintén nyelvész. Tavaly óta van útlevelem (amerikai; magyar azóta sincs), de a lezárások miatt azóta sem tudtunk jönni, reménykedtem, hogy talán jövőre. Olvasták egymás cikkeit, Kálmán ebből azt is megállapította anno, hogy jó párom lesz :) Ez be is igazolódott, azóta is együtt vagyunk.

Annyi emlékem van. Egyszer az Erasmus Collegium esedékes összejövetelén észrevette, hogy valami furcsa dolgot piszkálok és elmagyaráztatta velem, hogy hogyan lehet a Nintendo DS-ből általános kézisámítógépet csinálni (hát ez is még az okostelefonok előtt volt). Akkoriban sokszor azon jegyzeteltem, vagy csak rajzolgattam, két ember vette észre, ő volt az egyik. Minden érdekes volt neki, és minden, amit mondott, érdekes volt... Most sírni kell, úgyhogy abbahagyom... Gondolok Kingára és az egész rokonságra...